

GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedziel. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 zlr. kr. 15., odbierającym pocztą 4 zlr. 40 kr.,
Inseracyę oplacają od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

N: 76.

Sroda 3. kwietnia 1850.

Rok bieżący gazety 39.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. —
Francya. — Włochy. — Niemce. — Prusy. — Turcya. — Indye
Wschodnie. — Wiadomości handlowe.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 24. marca. Na założenie funduszu inwalidów barona Haynau wpłynęła do urzędu obwodowego w Tarnopolu ze składek kwota 45 zlr. 30 kr. m. k., a do urzędu obwodowego w Sanoku dla funduszu inwalidów barona Welden od gr. kat. plebana Jana Kozłowskiego z Czarny kwota 10 zlr. m. k. Przesyłając te kwoty na miejsce przeznaczenia, poczytuje sobie c. k. rząd krajowy za miły obowiązek wyrazić szlachetnym dawcom publicznie podziękowanie.

Lwów, 13. marca. Dla instytutu ślepych, który ma być założony we Lwowie, wpłynęły do urzędu obwodowego w Tarnowie następujące dary:

Od gminy Słupiec 1 zlr. 45 k.; od gm. Szynwald 4 zlr., od urzędu parafialnego w Tarnowie ze składek w kościele 10 zlr. 15 k.; od proboszcza katedry ks. Slosarczyka 10 zlr.; od księży wikarych katedralnych 2 zlr. 30 kr.; od gm. Zalasowa 2 zlr. 15 kr.; od proboszcza Pragłowskiego w Łękawicy 5 zlr.; od N. N. przez urząd paraf. w Tarnowie 5 zlr. 15 kr.; przez mandataryusza Pieczonkę z Breńkonopki od właścicieli dóbr, duchowieństwa i gmin przez niego reprezentowanych 52 zlr. 30 kr.; od plebana z Jurkowy ks. Dyonizego Klimaszewskiego 5 zlr.; od pani właścicielki dóbr J. Herzberg 1 zlr.; od dzierzawcy Maxymiliana Szemet 2 zlr.; od gm. Niedomice 1 zlr.; od gm. Łęk. 2 zlr. 24 kr.; od gm. Ilkowice, Sauska i Ruda 2 zlr. 27 kr.; od gm. Bobrowniki wielkie 24 kr.; od gm. Rudno 36 kr.; od gm. Siedlec 1 zlr. 15 kr.; od gm. Biała 21 kr.; od proboszcza Celarskiego 5 zlr.; od proboszcza Matulewicza 2 zlr.; od poczmistrza Rosse z Dembicy 2 zlr.; od oberzysty Radeckiego ztamtąd 1 zlr.; od oberzysty Langerera ztamtąd 1 zlr.; od mand. Krause ztamtąd 2 zlr.; od S. Grosser ztamtąd 1 zlr.; od Koplą Tiefenbrun 1 zlr.; od trzech chrześcij. członków gminy ztamtąd 14 kr.; od 8. izrael. członków gminy ztamtąd 3 zlr. 5 kr.; od dominium Dembica 5 zlr.; od plenipotenty dóbr pana Niklas 1 zlr.; od Weissenborn 30 kr.; od A. L. 2 zlr.; od gminy Zyraków 41 kr.; od gm. Zawada 1 zlr.; od gm. Zyrakowska wola 1 zlr.; od gm. Bereznica 40 kr.; od gm. Paszczyna 48 kr.; od gm. Sępnica 21 kr.; od proboszcza Mieczaka 1 zlr.; od proboszcza Rog 1 zlr. Razem 142 zlr. 46 kr.

Następnie złożył mandataryusz Pieczonka z Breńkonopki na rzecz pogorzalców Brodzkich uzyskaną w drodze składek sumę 21 zlr. 31 kr.

C. k. rząd krajowy ma sobie za miły obowiązek podać te wspianiałomyślne dary z wyrazem najczulszego podziękowania do wiadomości publicznej.

Lwów, 19. marca. Dla instytutu ślepych, który ma być założony we Lwowie, wpłynęły znowu następujące dary:

Od gminy Tudorow 2 zlr.; od gm. Barankówka 1 zlr. 30 kr.; od gm. Burdiakowce 4 zlr.; od gm. Piszczalynce 42 kr.; od gm. Wysuczka 40 kr.; od urzędu dekanalnego w Białym w drodze składek 7 zlr. 6 kr.; od gm. miasta Żywca z kasy miejskiej 20 zlr. m. k. Następnie złożono dla dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu Tarnowskiego: Komisarz obwodowy i przełożony obwodu Czortkowskiego kawaler Myrbach 2 zlr.; komisarz obwodowy Wyszyński 1 zlr.; komisarz obwod. Pauli 1 zlr.; sekretarz obwod. Wachtel 1 zlr.; proto-

kolista cyrkularny Vrecha 1 zlr.; konficient rachun. Łuszczyński 30 kr.; poborca podatków Madejski 1 zlr.; kontrolor przy urzędzie podatkowym Mattausz 20 kr.; oficyał przy urzędzie podatkowym Eisselt 20 kr.; kalkulant cyrkul. Bielsni 20 kr.; gub. koncept. praktykant Kopystyński 1 zlr.; praktykant kancelaryi Izewski 15 kr.; kancelista Hałwany 20 kr.; lekarz obwodowy Stecher; 1 zlr.; komisarz drogowy Englisch 1 zlr.; katecheta Biernacki 15 kr.; praktykant cyrkul. Złochowski 30 kr.; praktykant Zaręba 15 kr.; kancelista cyrkul. Ostrowicz 45 kr.; kancelista Bryliński 20 kr.; kancelista Mroczkowski 15 kr.; Zaleszczycki proboszcz obr. łac. w drodze składki 5 zlr. m. k.

C. k. rząd krajowy ma sobie za miły obowiązek podać te szczodroblive dary z wyrazem podziękowania do wiadomości publicznej.

Sprawy krajowe.

Lwów, 3. kwietnia. Na wezwanie w. ministeryum spraw wewnętrznych wyjechał wczoraj wieczorem Jego Excelencya Szef kraju naszego hr. Agenor Gołuchowski do Wiednia.

(Ustawa o izbie handlowej i przemysłowej.)

Wiedeń, 29. marca. Jutro będzie publikowana nowa ustawa o izbie handlowej i przemysłowej tak w dzienniku ustaw państwa i rządu jako też w Gazecie Wiedeńskiej. Wiadomo, że Wiedeńska izba handlowa oświadczyła się stanowczo przeciw temu projektowi, podczas gdy Pragska i Berneńska izba oceniła dostatecznie jego zalety. Nowy projekt wyraża potrzebę, by izbom poruczono zbiór i porządek materyału dotyczącego statystyki przemysłu i handlu, i żeby im dano upoważnienie żądać potrzebnych objaśnień od różnych przemysłowych osób i korporacji swego okręgu. Można im także przyzwolić utrzymywanie tego wpływu, jaki już teraz niósłoby ustawodawstwo nakazuje przyzwolić handlowemu i przemysłowemu stanowi na wybór asessorów przy sądach handlowych, następnie na rozpoznawanie planów powstających towarzystw akcyonaryuszów, wpisywanych do protokołu ugod towarzystwa, już teraz należałoby przydzielić je izbie handlowej i przemysłowej jako najstosowniejszej rozjemczyni w procesach handlowych i w sporach między dawcą roboty a robotnikiem. Izby są rozwiązalne. Spólne obrady izb różnych okręgów mogą tylko za pozwoleniem ministerstwa być odbywane. Następnie z powodu niepodobnej do wykonania ustawy z dnia 3. października 1848 oświadcza rząd, iż nie może brać na siebie obowiązku zapytywania izb przed wydaniem nowych ustaw o handlu i przemysłowości. Publikacya protokołu izb handlowych ma na wszelki sposób nastąpić. Członkami izb mogą być osiedli od pięciu lat w okręgu istotni kupcy i profesyonisci. Nowa ustawa wypracowana jest w ogóle z nadzwyczajną jasnością i obszernym na rzecz poglądem.

(Wiadomości bieżące z Wiednia.)

Wiedeń, 26go marca. W czeskich kopalniach srebra uzyskano od miesiąca listopada 1849 aż do schyłku stycznia 1850: 43.000 grzywien; w przeciągu czasu tego wybito w mennicy 50.262 grzywien srebra, wartości pieniężnej 3.270.039 zlr. 44 kr. 88 h.

— Ministeryum finansów poleciło domowi bankierskiemu Bethmann w Frankfurcie wypłacać znowu kupony austr. metalików według przypadającego kursu, z czem się od roku 1848 wstrzymywało.

— Dla mennicy tutejszej nadszedł nowy transport złota i srebra w dwóch skrzyniach z górniczych miast węgierskich. (Ll.)

Przy rozdawaniu orderu Maryi Teresy ozdobiono najprzód Barona Haynau za świetny wojenny czyn pod Temeswarem dnia 9go sierpnia, wielkim krzyżem. Również i Feldzeugmeister książę Windischgrätz otrzymał ten krzyż za ogłębność i energię, z którą przytłumił powstanie w Wiedniu i Pradze. Między oficerami ozdobionymi krzyżem rycerskim, znajduje się także rosyjski generał Grotenhjelm, który dowodził siedmiogrodzkim korpusem posiłkowym.

(Depesza telegraficzna.)

Wiedeń, 30. marca. Litografowana korespondencya austriacka zawiera następujące najnowsze wiadomości telegraficzne:

Paryż, 28. Komisya mianowana do rozpoznania ustawy o druku przyjmować będzie w poniedziałek deputacyę dziennikarzy. — Renta 5proct. stała 90 fr. 35 cent. — 3proct. 55 fr. 90 cent.

Stutgarda, 27. Zgromadzenie krajowe odroczone do 27. kwietnia.

Ameryka.

(Śmierć księcia Don Alphonso, następcy tronu w Brazylii.)

Rio-Janeiro. Okręt „Le Petrel“ który temi dniami zawinął do portu w Falmouth przywiózł z Rio-Janeiro wiadomość o śmierci księcia Don Alphonso następcy tronu w Brazylii. Młody ten książę umarł 9. stycznia. (Ind.)

Hiszpania.

(Komisya podatkowa. — Odkrycie złota.)

Madryt, 12. marca. Gazeta rządowa zawiera dekret królewski, mocą którego mianowana jest komisya podatkowa przyłączona do ministerstwa finansów.

Dziennikowi „Heraldo“ donoszą z Grenady:

„Mamy tu już niemal nową Kalifornię — a przynajmniej ten sam szal, te same nadzieje i pominąwszy zbrodnie, to samo prawdopodobieństwo nabycia bogactw. Jestto starożytna tradycja, że rzeka Darro spławia piasek złoty, dowodzi to już jej nazwisko poetyczne Dauro, lecz zrobiono odkrycie, że nie w rzece Darro lecz na rozległych ziemiach w okolicy Grenady znajduje się ten kruszec tak drogi i tyle poszukiwany.

Przedłożono już cywilnemu gubernatorowi więcej jak sto próbek piasku złotego. Mieszkańcy w Huerta, Vega, Monachi, Dilar i Zubia znajdują się w rodzaju wzburzenia, albowiem u nich to znajduje się ten kosztowny piasek a nikt czem innem się niezatrudnia jak myciem tego piasku i wydobywaniem zeń złota.

Zwiedziłem wczoraj okolicę zwaną Dona Juana gdzie piasek złoty jest najobfitszy i widziałem więcej jak 300 ludzi zajętych szukaniem złota. Zaprowadziwszy tu stosowne maszyny będzie można wydobyć znaczne sumy.

To odkrycie zaszło w bardzo pomyslną porę dla tej nieszczęśliwej prowincyi.

Anglia.

(Pałac dla Królowej w Irlandyi. — Żale Irlandczyków. — Pierwsza proklamacja przeciw demonstracyom w Irlandyi.)

Londyn, 18. marca. Według doniesień kilkunastu dzienników zaczęto już nrządzać w Dublinie pałac położony w parku Phönix — gdzie niegdyś zasiadał parlament irlandzki, a teraz przeznaczony na rezydencję dla J. M. królowej, która po zniesieniu godności wicekrólewskiej będzie tam czasami przemieszkiwać. — Sprawiedliwsze wszakże jeszcze żale Irlandczyków niż te względem utrzymywanej potąd niepożytecznej posady wice-króla zasadzają się na tem, iż prawie wszystkie wyższe urzędy w Irlandyi nie zajmują Irlandczycy lecz Anglicy Inb Szkoci. Dublin Advocate pisze w tej mierze: „Arcybiskupem Dublińskim jest Anglik, płatnikiem irlandzkiej listy cywilnej jest Szkot. Nadkomisarzem irlandzkich prac publicznych jest Anglik. Nawet lordem namiestnikiem jest także Anglik i t. d. Anglicy i irlandzcy urzędnicy w Irlandyi zostają w ogóle w takim do siebie liczebnym stosunku jak 35: 1.“ W ministerjum zasiada jak wiadomo jeden tylko Irlandczyk, dyrektor mennicy Lator Shiel, z wyjątkiem może jeszcze lorda Palmerstona, którego rodzina najwięcej posiada dóbr ziemskich w Irlandyi, i który piastuje stałą godność irlandzkiego para. — Pierwsza proklamacja przeciw demonstracyom stronnictwom w Irlandyi weszła już w prawomocność w skutek aktu parlamentarnego z 12. marca, i ogłoszona w urzędowej gazecie Londyńskiej. Zapadła ona bez wątpienia z powodu odgrążania się północno-irlandzkich katolików, iż w dniu św. Patrycysza chcą się zebrać i zemścić się na Oranżystach za przeszłoroczne w Dolly-Brae wypadki. (A. a. Z.)

Francya.

(Wniosek pana Larochejaquelin. — Komisya rozpoznająca projekt ustawy o druku.)

Paryż, 26. marca. Przy końcu dzisiejszego posiedzenia izby prawodawczej zaszło zdarzenie, które się zrazu zdawało być ważne lecz skończyło się śród powszechnej wesołości. Pan Larochejaquelin przestał prezydnjącemu izby propozycję, aby 1. czerwca zgromadzenie narodowe wydało odezwę do ludu francuskiego celem nakłonienia go do deklarowania się względem kwestyi monarchyi albo też republiki. Pan Dupin prezydujący zgromadzenia niechęciał odczytać tej propozycyi uważając ją przeciwną konstytucyi, lecz zgromadzenie samo uchwaliło odczytanie, co gdy nastąpiło, przeszła izba jednogłośnie i bez dyskusyi do porządku dziennego.

Komisya rozpoznawała dziś projekt ustawy ściętniającej wolność druku. Pewną jest rzeczą, że projekt ten wyjdzie z komisyi zupełnie zmodyfikowany szczególnie w punktach dotyczących się dzienników na prowincyi. Tego celu dopnie ostatecznie agitacya wywołana przez dzienniki paryskie przeciw temu projektowi; komisya porobi w nim odmiany, które znacznie ulżą położeniu dzienników departamentalnych, lecz mało tylko zmienia ustawę w punktach ściągających się do dzienników paryskich, tak iż zmodyfikowana ustawa może więcej utrudni położenie dzienników paryskich, auzieliby to było wynikiem z pierwotnego projektu rządowego.

Należy jeszcze zwrócić uwagę na jedno z postanowień tego projektu mianowicie na zaprowadzenie stępu od którego dzienniki uwolnily się w sposób mniej więcej rewolucyjny. Stępel bowiem nie-

zniesiono w drodze prawodawczej legalnej. Dzienniki uwolnily się ob tej opłaty w sposób gwałtowny i samowolny w skutku rewolucyi lutowej. Rząd prowizoryczny, który potrzebował pieniędzy przypominał nawet, że stępel niejest zniesiony i że dzienniki powinny poddać się temu prawu. Wnet powstały nato wszystkie dzienniki paryskie, a rząd prowizoryczny, który niestał na silnych nogach, musiał ustąpić przemocy. Ze dzienniki demokratyczne czerpią swe prawo z czynu tak rewolucyjnego, nie w tem niemasz dziwnego, lecz trudniej sobie wytłumaczyć równo w tym względzie postępowanie dzienników nmiarkowanych. (Indep.)

(Wniosek pułkownika Lemiercier względem rekrutacyi.)

Paryż, 26. marca. Komisya inicjatywy parlamentarnej ma sobie zlecone rozpoznanie wniosku pułkownika Lemiercier względem rekrutacyi. Wniosek ten jest następujący:

Art. 1. Rządowi tylko samemu przysłuża władza zastępstwa w armii. Art. 2. Każdy konskrybowany chcący być zastąpionym przed losowaniem złoży do rąk poborcy gminy sumę 500 franków. Art. 3. Każdy konskrybowany na którego przypadł los i który chce mieć zastępcę, złoży do rąk poborcy swego okręgu sumę 1200 franków. Art. 4. Każdy konskrybowany zamożnych rodziców, który swoim numerem będzie uwolniony lub otrzyma uwolnienie z powodu błędu fizycznego nieprzeszkadzającemu mu wszakże pracować, będzie płacił retribucję państwu. Art. 5. Retribucye dzielić się będą na cztery klasy (od 50fr. do 300 fr.) Art. 7. Każdy wojskowy lub marynarz jest upoważniony iść za zastępcę skoro wysłużył swoją kapitulacyę. Zatrzyma rangę swoja w korpusie w którym służył, i otrzyma oprócz tego sumę 1000 franków, którą się ulokuje w kasach oszczędności. Połowa procentów będzie mu dana na wydatki, a druga połowa przyłączy się do kapitału. Art. 8. Jeżeliby zastępca powtórnie chciał wejść w służbę, tedy miałby te same korzyści co pierwszą razą a oprócz tego pobierałby po 21 letniej służbie roczną pensję 100 franków. (Indep.)

(Posiedzenie Akademii paryskiej.)

Paryż, 26. marca. Dziś w południe zebrała się Akademia paryzka dla wyboru członka na miejsce pana Feletz. Ponieważ panowie Lacretelle Jay i Ancelot niebyli obecni a pp. Droz, Brifant, Toqueville są słabi, przeto zgromadzenie składało się tylko z trzydziestu trzech członków. Posiedzenie zaczęło się odczytaniem listów kandydatów. Na twarzach poważnych senatorów literackich zajaśniał uśmiech w chwili kiedy stały sekretarz p. Villemain odczytał list wiecznego kandydata pana Grimand, oprócz którego czterech było kandydatów, pp. Alfred de Musset, Emile Deschamps, Montalembert i Nisard, między którymi liczyć należy dwóch kandydatów literackich, pana Alfred de Musset i p. Emile Dechamps. Przy pierwszym głosowaniu głosy były podzielone w sposób następujący: Alfred de Musset, 6, Montalembert, 12; Nisard, 16. Ponieważ większość jest 27 głosów a żaden z kandydatów jej nieotrzymał, przystąpiono więc do drugiego a potem i do trzeciego głosowania. Liczby się niezmieniły. Po pięciu głosowaniach zawsze ten sam okazał się rezultat, przeto Akademia odroczyła wybór do miesiąca listopada. Panowie Montalembert i Nisard byli kandydatami politycznymi, kandydaturę pana Montalembert popierał p. Thiers, a kandydaturę pana Nisard wspierał p. Guizot. Panowie Alfred de Vigny, Empis, Cousin, Lamartine i Victor Hugo głosowali niezmiennie za panem de Musset. (Indep.)

(Ustawa o druku przedmiotem dyskusyi w wydziałach. — Zdania dzienników o tej ustawie.)

Paryż, 23. marca. Ostatnie wiadomości z wydziałów (3 godz.) wskazują na to, iż spodziewać się znacznych modyfikacyi w kwestyi kaucyi od dzienników, zwłaszcza gdy i p. Pidoux oświadczył, że przeto przytłumionoby dzienniki departamentalne (ponajwiększej części legitymistyczne). Natomiast mają wprowadzić stępel 5 centymów i podatek od ogłaszań. Zachowanie się w tej sprawie dzienników uniarkowanych, spowodowało złozenie na dniu wczorajszym rady ministeryalnej. Przepisy zawarte w tej nowej ustawie prasy są następujące: Dzienniki więcej niż dwa razy na tydzień wychodzące w Paryżu, tudzież w departamentach Sekwany i Oise, Sekwany a Marny i Rhone składać mają kaucyi 50,000 franków, dzienniki zaś dwa razy tylko na tydzień wychodzące, 40,000, a raz na tydzień lub miesiąc wydawane, 20,000 franków. W innych nie wyrażonych tu departamentach wynosić mają kaucye te 20,000 i 12,000 franków. Prócz tego podlegają dzienniki wychodzące w pierw wymienionych departamentach tudzież w miastach liczących więcej jak 50,000 mieszkańców, stęplowi 4 centymów od każdego arkusza, w innych zaś 2 centymów. Wszelkie broszury mniejszej jak 10 arkuszowej objętości podlegają również stęplowi 4 centymów. Między członkami opierającymi się na wczorajszym posiedzeniu najbardziej przeciw ustawie prasy i ustawie dotyczącej się klubów, postrzegano także generała Lamoricière. Utrzymują, że partya legitymistów chce się połączyć z Lewą przeciw projektowi, zaczem łatwo może być odrzucony. Według innych znów wieści miał rząd przyrzec legitymistom cofnięcie projektu ustawy względem burmistrzów, jeżeliby głosowali za przyjęciem ustawy o druku, co jednak nie jest rzeczą prawdopodobną.

„Journal des Debats“ wyraża się o tej projektowanej ustawie druku następnie: „Ustawa ta nie zgadza się z naszymi interesami, tem mniej jeszcze z naszymi zasadami i życzeniem. Jesteśmy tego zdania, że wspomniona ustawa jest mniej jeszcze niż skuteczna, i właśnie przeciwna temu celowi, jaki rząd sobie założył. Wiemy wszakże o tem dokładnie, że podczas rewolucyi musi wolność odpo-

wiać za wszystko i wszystkich.“ „Opinion publique“ wzywa legitymistów usiłować, aby przeciw ustawie głosowali. „Dix Decembre“ kładzie uwagę, iż mimo tego przekonania swego, że tylko prezydent republiki może obecnie wstrzymać zamieszanie, niedolę i upadek Francji, przecież zastrzega sobie własny swój sąd, i zatem oświadcza się przeciw tej ustawie. „Credit“ ubolewa z przyczyny przedłożenia tego projektu, i tuszy sobie, że wszystkie umiarkowane dzienniki równie przeciw niemu się oświadczą. Toż i „Assemblée nationale“ nie zgadza się wcale z projektem. Jedyny tylko dziennik Pays popiera tyczącą się ustawę, mówiąc między innymi: „Nowe prawa represyjne pochwalmy zupełnie. Z tem wszystkim jednak sądzimy, iż obok nich muszą dane być i inne jeszcze przepisy, dążące w równy sposób do wspólnego celu. Represya powinna zabezpieczyć porządek i zarazem przyczynić się do postępowego rozwoju.“ (P. S. A.)

(Wrażenie wywołane po departamentach ustawą o druku.)

Paryż. 26. marca. Rada ministrów zajmowała się dziś doniesieniami prefektów, jakie wrażenie zrobił w departamentach przedłożony projekt do ustawy o druku. Około 250 dzienników departamentowych oświadczyło się przeciw projektowi. Oprócz tego według tych doniesień przygotowują się ze wszystkich klas protestacje przeciw temu projektowi. Legitymistyczni wyborcy Paryża doręczyli wczoraj reprezentantom swojej partii protestację przeciw nbydowom projektom ministeryalnemu o druku i klnbach, z licznymi podpisami. Dzienniki tej barwy podzielają dzisiaj tę w najdoitniejszym tonie ułożoną protestację. Wszyscy członkowie komisji do ustawy o klnbach sprzyjają projektowi. Komisya do ustawy o klnbach obrala pana Berryera prezydentem, Demourthiera sekretarzem. Komisya dla ustawy o druku odbyła już dwie sesje i prawie jednogłośnie oświadczyła się przeciw podwyższeniu kancji. Względem stępu nie jeszcze nieudecydowano. Legitymiści w komisji są sprawcami uchwały, by reprezentantów druku Paryża i departamentów przesłuchano. Ministeryum nadesłało jedną część dokumentów dla sprawozdania o ustawie względem burmistrzów.

(Kurs giełdy paryskiej z 26. marca.)

Renty 5% — 89.75; 3% — 55.50.

Szwajcarya.

(Sprawy zgromadzenia federacyjnego mające przyjść pod dyskusję.)

Dziennik „Suisse“ przytacza, że zgromadzenie związkowe chociaż powiększej części w kwestji stopy menniczej przychyliła się do Frankfurtu, jednakże będzie się ociążać z przyjęciem zaprojektowanej w tej mierze ustawy do dalszego czasu, a przynajmniej nie czyni to na najbliższem zaraz posiedzeniu. Kwestję tę odrocza najprędzej na posiedzenie lipcowe, a wtenczas okaże się, jak o niej teraz już sądzi. Inne sprawy zgromadzenia związkowego mające przyjść z porządku do dyskusji, są następujące: Ustawa względem wyłączenia kolei żelaznych, umowy cłowe, kwestya względem warowni Genewskich (nad czem próżno już rozwozić się, bowiem to nie dźwignie nazad szanów); rada zaś stanowa ma wziąć pod rozpoznanie uchwaloną od rady narodowej organizację wojska. Spraw politycznych nie będzie wiele, zaczem sesya może się wkrótce ukończyć. (A. a. Z.)

Włochy.

(Posiedzenie izby deputowanych. — Skład senatu sardyńskiego.)

Turyń. 20. marca. Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych odpowiadał minister spraw wewnętrznych na wniesione interpelacje względem publicznego spokoju i bezpieczeństwa wyspy Sardynii. Minister zdał pomyślne wcale objaśnienia o stanie tej wyspy, poczem zgromadzenie przeszło do dziennego porządku i do debat nad projektem tyczącym się pensji wojskowych.

Skład senatu sardyńskiego jest następujący: 16 Piemontanów, 16 mieszkańców z Ligurji, 6 Sabaudczyków, 5 Sardynczyków, 1 z Lombardji, 1 z ksiestw. Razem 90. Oprócz księcia Geny i księcia Carignan znajdują się w senacie 15 ministrów, 5 ministrów państwa, 2 byłych członków izby deputowanych, 4 dyplomatów, 12 urzędników, 20 oficerów z armji lądowej i z marynarki, 6 arcybiskupów i biskupów, 4 radców państwa, 2 jeneralnych intendantów, 8 osób wyszczególniających się talentami i zasługami swemi, 32 którzy przeszło 3000 liwów opłacają podatku. (D. R.)

(Rząd sardyński pośrednikiem między Anglią i Toskanią w kwestji indemnizacyjnej.)

Florenccya. Dziennik „Constuzionale“ donosi, że rząd toskański zaproponował, aby pośrednictwo w kwestji indemnizacyjnej między Anglią a Toskanią polecić trzeciemu mocarstwu, jakoż Anglia przystając na to wybrała pośrednikiem rząd sardyński, który przeto decydować będzie, jakie wynagrodzenie należy się poddanym angielskim mieszkającym w Liurnie, którzy ponieśli szkody z powodu oblężenia tego miasta. (Ind.)

(Przygotowania do podróży Jego Świątobliwości.)

Neapol. 15. marca. Każdy gotuje się do podróży; kardynał Antonelli zajmuje się urządzeniem stacyi po drodze. Oddział kawalerji towarzyszyć będzie papieżowi aż do miejsca, gdzie stoją załogi francuskie, ztamtąd pójdzie podróż dalej za porozumieniem się z jeneralem Baraguay d'Hilliers. Ciało dyplomatyczne oczekiwac będzie papieża u bramy Rzymu pod portalem św. Jana Laterańskiego, gdzie się odśpiewa Te Deum; potem ciało dyplomatyczne odprowadzi pa-

pieża aż do Watykanu. Za przybyciem swoim do Rzymu będzie miał Ojciec Św. swoją gwardyę szwajcarską i gwardyę szlachecką. Straże honorowe odbywać będą wojska francuskie. (Ind.)

(Obóz neapolitański. — Pomnożenie sił marynarki.)

Neapol. 14. marca. Przeszłego tygodnia wymaszerowało ztąd kilku oficerów z generalnego sztabu inżynierów, tudzież kilkaset pionierów ku granicy Abbruzzów dla wytknięcia tam wielkiego oszańcowanego obozu dla trzech do czterech brygad. Zdaje się, że to niebędzie tylko obóz dla popisów wojskowych, bo na ten cel dałoby się wynaleźć w pobliżu daleko lepsze miejsce, które łączy w sobie góry i doliny, i kolej żelazną ułatwiłoby znacznie transport pochodów wojskowych. Obóz ten ma być założony niedaleko Chieri Garigliano naprzeciw dystryktu Frosinone w państwie kościelnem. — Wojenną marynarkę neapolitańską powiększono znowu o kilka statków. Wielki paropływ Bombay, kupiony niegdys przez prowizoryczny rząd Sycylijski od kompanii Oriental-Peninsular-Steam-Navigation za 60,000 funt. sztr. został w procesie przez Kingsbench przyznany królowi, jako prawemu właścicielowi. Również tanią akwizycję zrobiono w pięknej parowej fregacie Victis, która już od przeszłego lata stoi na kotwicy w Darsena. U Sycylijezyków miała nazwę Independenza. Następnie pomnoża marynarkę o jeden okręt liniowy o 86 działach w miejsce statku Vesuvio, o jedną parową fregatę i korwetę pierwszego stopnia; te 3 okręta budują się na drugiej stronie odnogi w Castellamare naprzeciw naszego portu i wkrótce będą spuszczone z warsztatu. To pomnożenie morskich sił zbrojnych (niemal o 1/3) postępuje równym krokiem z pomnożeniem armji lądowej, która według wojskowego etatu z roku 1848 będzie liczyć 50,000 ludzi, lubo jak się później okazało, nie mogła przedtem wystawić w pole tylko 40,000, a teraz będzie do 90,000 ludzi pomnożona.

Niemce.

(Program pana Bodelschwingh.)

Erfurt. Dosłowna treść programu, który p. Bodelschwingh d. 22. wieczór przedłożył w sali gmachu przy dworcu kolei żelaznej, a 92 deputowanych obu izb natychmiast podpisali, jest następująca: „Nizej podpisani mają sobie za obowiązek przyłożyć się według sił swoich do ukończenia niemieckiej konstytucji w duchu i znaczeniu przy mierza z 26. maja z. r. w obwarowanym tymczasowie przez dobrowolne przystąpienie rządów zakresie; uczynią to z tem mocnem przekonaniem, że w takim zakresie spoczywa zaród do zupełnego połączenia Niemiec w związkowe państwo, zniewalające tak zewnątrz jak wewnątrz do poważania. Nizej wyrażeni są przekonani, że przedewszystkiem potrzebne jest spieszne ukończenie dzieła, do którego są powołani, jeżeli powstające przeciw temu nieprzyjazne siły mają być pokonane, i że to przyspieszenie skutecznie można tylko: 1) jednomyślnem działaniem sejmu z rządami sprzymierzonymi, a 2) przyjęciem projektu do konstytucji, tudzież uzupełniającego dodatkowego aktu przed rewizją.“

Program pana Bodelschwingh podpisało dotychczas 87 deputowanych izby ludu, to jest niemal połowa tych, co dotychczas przybyli. Z izby państw podpisało dopiero 22 deputowanych, jest to stosunkowo nierównie mniejsza liczba.

(Dwie główne partie w parlamencie Erfurckim. — Wiadomości bieżące.)

Berlin. 26. marca. Przy wyborze prezydującego izby ludu w Erfurcie, który jak wiadomo padł na pana Simon, okazała się siła dwóch głównych partji według liczby obecnych deputowanych. Zdaje się, że większość idąca za programem pana Bodelschwingh jeszcze się wzmocni deputowanymi, którzy mają przybyć; frakcyja Gerlach-Stahl nie mogła się jeszcze dotąd porozumieć względem programu.

Na dzisiejszem posiedzeniu izby ludu przedłożono ze strony rady administracyjnej relację o stanie sprawy konstytucji niemieckiej. Druga izba badeniska zezwoliła znaczną większością głosów na przeniesienie wojsk badeniskich do Prus.

Przywrócony znowu zakon rycerzy maltańskich zrobił, jak z Wiednia donoszą, użytek z swego prawa mianowania ambasadorów. (D. Ref.)

(Rozprawy izby drugiej.)

Drezdno. 26. marca. Na dzisiejszych obradach izby drugiej nad ustawą względem rokoszu utrzymał się wniosek następującej osnowy:

Na wypadek rokoszu może rząd zasuspendować do czasu postanowienia niemieckich praw zasadniczych względem aresztowania, domowej rewizji i prawa zborów, w szczególnych powiatach lub miejscach, wszelakoż pod następującymi tylko warunkami: 1) Rozporządzenie to musi być w każdym zachodzącym razie podpisane przez wszystkich ministrów; 2) Ogół ministerstwa zasięgnąć ma oraz pozwolenia zastępstwa narodowego, zwłaszcza jeżeli zastępstwo to jest właśnie zgromadzone. W przeciwnym razie ma być w ciągu dni 14 zwołane, i środki przedsięwzięte do potwierdzenia podane, inaczej ważność wspomnianego rozporządzenia po dniach 14 ustaje. Aż do potwierdzenia tych środków ze strony zastępstwa narodowego, odpowiedzialni są za nie wszyscy ministrowie.

Przyjęto przytem jeszcze dodatek Klingera: Jeżeli izby są rozwiązane, tedy rozpisane być mają nowe wybory bezwzględnie a izby wraz zwołane, inaczej nastaje samo przez się po upływie trzech miesięcy ogłoszona suspenzja praw zasadniczych. Tak więc wyczerpięto właściwą treść prawa. (D. R.)

(Sprawy drugiej izby.)

Karlsruhe, 23. marca. Izba druga załatwiała na swoich ostatnich posiedzeniach najprzód najważniejszą ustawę co do wyrównania kosztów za pomoc zbrojną do przytłumienia powstania majowego. Rzecz godna uwagi, iż W. Księstwo Badeńskie wychodzi z tej zasady, (jak-to się okazuje z wyrazów ministra spraw wewnętrznych), jako pomoc wojskowa dana państwu Badeńskiemu wyszła na korzyść całych Niemiec, zatem i koszta jej powinny być rozłożone na ogół związku. Oświadczenie to wszakże wyrzezone było tylko nawiasem; jakoż zasada ta nie tyczy się wcale danego przedmiotu, zwłaszcza, że idzie tu przedewszystkiem o rozłożenie według słuszności na szczególnych kontrybuentów krajowych tej kwoty, jaką kraj istotnie już wyłożył. Ztem wszystkim jednak dała uwaga ta powód deputowanemu Fischler do przedłożenia wniosku tej treści, iżby rząd starał się jak najusilniej o rychły zwrot zaległych należności za opatrzenie potrzeb wojsk rzeszy niemieckiej w zimie 1848—1849 roku. Izba uchwaliła ten wniosek, i w końcu przyjęła całkowicie prawo wszystkimi głosami przeciw jednemu; co się zaś tyczy szczegółów jego, tedy jakkolwiek one ważne są dla kraju Badeńskiego, przecież mając wyłącznie miejscowe tylko znaczenie, nie przychodzą tutaj pod ściślejszy rozbiór. (D. R.)

(Posiedzenie izb hanowerskich.)

Hanower, 20. marca. Pierwsza izba przyjęła ustawę o polowaniu.

Dzisiejsze posiedzenie izby drugiej rozpoczęto odczytaniem relacji rządowej o rozejmie zawartym w Malmö, której treść opiewa głównie, że Dania przyjętego na siebie zobowiązania względem zwrócenia kosztów za przejęte okręta nie dopełniła, ponieważ z jej strony spłacono tylko tę wartość szacunkową, która przez licytację za wspomniane okręta wpłynęła; niemieckie zaś rządy uściły się jak najzupełniej z obowiązku swego co do wynagrodzenia straty, jaką Dania przez zabranie jej okrętów poniosła. Rząd przeto ma nadzieję, że właściciele tych okrętów otrzymają indemnizację ze strony rzeszy, i radzi tymczasowo zwrócenie sumy tej zdać na kasę krajową; suma ta dla właścicieli okrętów w naszym kraju wynosi 3400 talarów. Rząd zaś wypłacił Danii 5775 tal. 23 groszy srebrnych. (G. W.)

(Kurs giełdy frankfurckiej z 27. marca.)

Met. Austr. 5⁰/₁₀ — 78¹/₃; 4¹/₂ pct. 68. Akc. bank. 1120 L. Sard. 31³/₄. Hyszp. 3⁰/₁₀ — 28⁵/₁₆. Polskie 300 — 122¹/₂ L.; 500 — 79¹/₂.

Prusy.

(Stronnictwa w parlamencie Erfurckim. — Wiadomości bieżące.)

Berlin, 26. marca. Według najnowszych wiadomości z Erfurtu stoją naprzeciw sobie dwie partie, właściwa pruska i tak zwana niemiecka czyli Gotajcka w daleko większej opozycji, niż jak zwykle bywa w zwyczajnym podziale dwu izb na lewą i prawą stronę. Jednakże Gotajczycy należą najszczególniej do lewej strony tak w Erfurcie jak w Berlinie. Są oni, jak donosi list z Erfurtu, w różanem usposobieniu, że wyszły od nich plan konstytucyjny en bloc nawet za zgodą rządu zbliża się do urzeczywistnienia. Stronnictwo to obchodzi nowy tryumf z powodu tej sławnej okoliczności, że pan Simson, który jako prezydent zgromadzenia w kościele ś. Pawła ofiarował królowi cesarską koronę, teraz obrany jest także prezydentem Erfurckiej izby ludu.

Rozdwojenie przymierza z 26. maja przez cofnięcie się Hanoweru i Saxonii tudzież niektóre inne od tego czasu zasze wypadki skłaniają rząd a mianowicie pana Radowitza do przyzwolenia teraz na nie jedną rzecz, o której przed kilką tygodniami ani słyszeć nie chciał. Spadanie wszystkich zagranicznych i krajowych papierów, równie jak i handlowych weksłów na naszej giełdzie zdaje się być bezpośrednim skutkiem niepewnych wypadków za granicą, a jeszcze bardziej tej okoliczności, że z zagranicy nadeszły liczne polecenia do sprzedawania papierów.

W kilku dziennikach wyrażona jest obawa, że z Westfalii zagraża misya Jezuitów. Zdaje się, że ta pogłoska podobna jest do podanej przed kilku miesiącami wiadomości, że tu zamysłają dwa klasztory budować. — Niezawodna jest, że znana autorka hrabina Ida Hahn przyjmie pojutrze publicznie w kościele ś. Jadwigi wiarę katolicką.

(Usiłowanie parlamentu Erfurckiego.)

— 25. marca. Parlament Erfurcki dąży z ogłędnością i energią do wytkniętego celu nsiłując unię państw niemieckich jak najspieszniej przywieść do skutku. Program wypracowany przez pana Bodelschwingh i podpisany już przez większość członków obydwóch izb podaje dobrą rekojmię spiesznej załatwienia najważniejszych kwestyj. Tworzące się partie poczynają występować albo jako zwolennicy tego programu (w przeważającej większości) albo jako przeciwnicy jego.

Konstytuujące zgromadzenie w Hamburgu odbyło po dłuższej pauzie bardzo burzliwe posiedzenie, jednak zdołano w końcu przynajmniej tymczasowo przywieść do skutku porozumienie z senatem. (D. R.)

Turecja.

(Wiadomości bieżące.)

Konstantynopol, 9. marca. Posłowie Anglii i Rosyi mieli konferencje z tureckim ministrem spraw zagranicznych.

Mr. Marsch, poseł Ameryki północnej, rozpoczął swoje dyplomatyczne wizyty odwiedzeniem francuskiego posła, generała Aupick.

Przyległości cesarskiego pałacu Czerega, do którego należą nadzwyczaj piękne ogrody, oświetlone są gazem.

Stosownie do życzenia Samiotów zrewidowano zupełnie organiczny statut dla wyspy Samos. (Jour. de Const.)

(Wiadomości z Bośni.)

Zara, 18. marca. Według najnowszych korespondencji z Bośni, pisze Wiener Zeitung, podali powstańcy w Krainie wezyrowi w Trawniku swoje zażalenia na uciemiezenia i niesprawiedliwość Bazy w Bihaczu z tym dodatkiem, że jeżeli ich zażalenia uwzględnione nie będą, połączą się z innymi dystryktami Bośni, które również są w powstaniu.

Indye Wschodnie.

(Niektóre szczegóły o buńcie w 66 pułku armii Pendzabskiej.)

Dziennik „Bombay Times“ podaje niektóre szczegóły bliższe o wspomnianym w gazecie naszej buńcie w 66tym pułku armii Pendzabskiej: „Zdaje się, że głównym powodem oburzenia tego pułku bengalskiego w Umritsir było zużycie żołdu, któremu obecna drożyna żywności i oddalenie żołnierzy od ich pomieszkau jeszcze więcej dodały podniety. Pierwsze symptoma niekarności objawiły się przy sposobności parady w dniu 1. lutego, na której pomimo napomnień ze strony komenderującego majora Troup kilku żołnierzy nie chciało stanąć do szeregu, co jednakże w końcu na wezwanie oficerów swych uczynili.

Major Troup, spostrzegłszy tak niebezpieczne usposobienie żołnierzy, wyprawił natychmiast posłańca do gubernatora jenerałego, który właśnie był w drodze do Umritsir z wojskiem swojemu, upraszając go aby część wojska swego jak najspieszniej wyprawił do miasta. Zgo lutego miał major Troup energiczną lecz umiarkowaną przemowę do żołnierzy 66 pułku, a że pomiędzy nimi zaczęły się pokazywać nowe oznaki nieukontentowania, kazał jednego z oficerów, który najgłośniej pomrukiwał, natychmiast uwięzić. Kilku żołnierzy chciało się sprzeciwić wykonaniu rozkazu tego, lecz wkrótce uspokoił ich zupełnie, poczem przy pomocy znajdującego się w twierdzy pułku konnicy pod dowództwem pułkownika Bradford, i nadesłanych od gubernatora posiłków, udało mu się rozbroić całkiem tych zuchwalców, i położyć tym sposobem koniec buntowi, który zdawał się przybierać bardzo niebezpieczny charakter. Oficerów tych, którzy podniecali rozruch, oddalono od służby, 70ciu szeregowców przyaresztowano, a dwie najburzliwsze kompanie oddalono od reszty pułku. Mianowany w tym celu trybunał inkwizycyjny zajął się niezwłocznie wyśledzeniem istoty czynu, a po skończonych obradach jego, wydał sąd wojenny wyroki na winnych. Dzienniki wychodzące w Lahora wychwalają bardzo majora Troup, pułkownika Bradford i zestającego pod ich rozkazami wojska, za ich energiczność, którą się odznaczyli przy wspomnianych wypadkach. (Lld.)

Kurs lwowski.

Dnia 3. kwietnia.

W monecie konwencyjnej.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	26	5	30
Dukat cesarski	5	30	5	36
Półimperyal zł. rosyjski	9	36	9	40
Rubel śr. rosyjski	1	50	1	52
Talar pruski	1	34	1	35
Polski kurant i pięciozłotówk.	1	21	1	22
Galicyskie listy zastawne za 100 złr.	99	50	100	—
Galicyskie listy zastawne w kasie Tow. Kred.	100	—	100	15

(Kurs giełdy warszawskiej z 26. marca.)

Listy zast. nowe 14 Rub. 81¹/₂ kop.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. kwietnia. Hr. Łoś Jarosław, z Narola. — Czerwiński Jan z Nadycza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. kwietnia. Puzyna Józef do Słobudki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. i 2. kwietnia:

Pora	Barometr w mierze wiedz. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Sredni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zr.	28 0 6	— 6	— 1°	zachodni	pochm.
2 god. zr.	28 0 5	— 1	— 6,5°	„	„
10 g. w.	28 0 4	— 5		„	pogoda
6 god. zr.	28 0 3	— 7,5	+ 2	polud.-wschodni	„
2 god. zr.	28 0 2	+ 2	— 7,5	„	„
10 g. w.	27 11 11	— 2		„	pochm. „

TEATR.

Dziś: komedia polska: „Chłopi arystokracji“ i komedyo-opera: „Okrężne.“

Jutro: opera niem. „Linda von Chamounix.“